

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ

S. Sayısı : 146

Balıkesir Milletvekili Mustafa Çorapçıoğlu'nun, 1.7.1964 Tarih ve 488 Sayılı Damga Vergisi Kanununun Bir Bendinin Yürürlükten Kaldırılması Hakkında Kanun Teklifi ve İçtüzüğü'nün 38 inci Maddesi Uyarınca Gündeme Alınma Önergesi (2/199)

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Başkanlığa 4 Haziran 1984 tarihinde takdim ettiğim (488 sayılı Damga Vergisi Kanununun 1 Bendinin Yürürlükten Kaldırılmasına) dair Kanun Teklifim Sayın Başkanlıkça 5.6.1984 tarihinde Plan ve Bütçe Komisyonuna havale buyurulmuştur.

İçtüzüğü'nün 38 inci maddesinde yazılı süre zarfında teklifim Plan ve Bütçe Komisyonunda görüşülüp neticelendirilerek Genel Kurula sunulmamıştır.

Bu itibarla İçtüzüğü'nün bahsi geçen maddesi gereğince Teklifimin doğrudan doğruya Genel Kurul Gündemine alınması için gereğine müsaadelerinizi arz ederim.

Saygılarımla

30.10.1984

Mustafa Çorapçıoğlu
M.D.P. Balıkesir Milletvekili

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

488 sayılı Damga Vergisi Kanununun Bir Bendinin Yürürlükten Kaldırılmasına Dair Kanun Teklifi ve gerekçesi ilişikte sunulmuştur.

Gereğini arz ederim.

Saygılarımla

4.6.1984

Mustafa Çorapçıoğlu
Balıkesir Milletvekili

Not : İçtüzüğü'nün 38 inci maddesi uyarınca Gündeme alınması, Genel Kurulun 31.10.1984 tarihli 19 uncu Birleşiminde kabul edilmiştir.

G E R E K Ç E

Dilekçelere, Damga Pulu ılsakı, ülkemizde uzun süre uygulanmış iken arz ettiği mahzurlar göz önüne alınarak, bu uygulamadan vazgeçilmiştir.

1980 Yılı sonlarına kadar dilekçelere damga pulu ılsak edilmemekte idi. Ancak 2367 sayılı Kanun ile 488 sayılı Damga Vergisi Kanununun (1) sayılı tablosunun (IV) sayılı ve (makbuzlar ve diğer kâğıtlar) başlıklı bölümüne eklenen 5 inci fıkra ile dilekçelerde, beher imza için 5 liralık damga pulu yapıştırılması zorunlu kılınmıştır.

3,5 seneden beri devam eden bu uygulama, 2367 sayılı Kanun ile öngörülen maksadı tahakkuk ettirememiş aksine değişen şartlar içerisinde füzulî bürokratik bir engel teşkil etmiş bulunmaktadır.

Vatandaş dilekçe verir iken düşünmeye sevkedeceği ve lüzumsuz yere dilekçe vermesine mani olacağı yolundaki maksat, para değerinin düşmesi sonucu, tahakkuk edememiştir.

Damga pulları her yerde satılmadığı için, küçük yerleşim birimlerinde vatandaş haklı talepleri için dahi dilekçesini vermek imkânından mahrum etmiş, hiç olmazsa pul bulmak için talebini ertelemek zorunda bırakmıştır. Büyük yerleşim birimlerinde ise, pulu temin edebilmek bakımından vatandaş bazen uzun mesafeler katetmeye, büyük zaman kaybına ve hatta vasıta masrafı yapmaya mecbur kalmaktadır. Noksan yapıştırılan pullardan dolayı vatandaşın ufak bir hatası neticesi bazen haklı talepleri, nazarı dikkate alınmamak tehlikesiyle karşı karşıya kalmış bulunmaktadır. Noksan yapıştırılan pulların ve cezalarının takibi ya hiç yapılamamakta veya devlete pul bedelinin çok üzerinde masrafa mâl olmaktadır.

Ayrıca 5 liralık bir damga pulunun basım masraflarıyla, basıldığı matbaanın personel, tesisat, bakım ve onarım giderlerinden bu pulun hissesine isabet eden miktar, ambalajlama ve nakliye masrafları ile satıcılara verilen beyriyeler nazarı dikkate alındığında, yarıyı aşan bir miktarda Devletin masraf yaptığı muhakkaktır. Yaş nazarı dikkate alınmaksızın ve çok iyimser tahminlerle her bir vatandaşın yılda üç adet dilekçe vermesi düşünüldüğünde, pulların brüt tutarından elde edilen gelir senevi 675 milyon lira civarındadır. 5 liralık pullardan dilekçe için kullanılan miktarın tespiti kesin olarak mümkün değildir. Zira bu pullar miktarı tamamlamak için daha büyük miktardaki pullarla beraber kullanılmaktadır. Ancak en iyimser tahminlerle 675 milyon lira senevi gelir getirebileceği esas alınsa dahi yarısı masrafa gittiğinde Devlete yıllık olarak 300-350 milyon lira civarında bir gelir kalmaktadır. Bu miktarın ise bir kaç trilyonu bulan bütçe gelirleri içinde herhangi bir önem taşımayacağı bellidir.

Vatandaşın yukarıda bahsolunan uğradığı güçlükler ise milyarlarla ancak ifade edilebilir.

Bunun yanısıra bürokrasinin azaltılması ve işlemlerin kolaylaştırılması bakımından bu zorunluluğun kaldırılması son derece yararlı olacağı gibi Devlet ve vatandaş münasebetlerinde de zaman zaman önemsenmeyecek derecede hoşnutsuzluk yaratan durumlara da son verecektir.

Anayasamızın 163 üncü maddesine uygunluğunu temin ve bütçe prensiplerine riayet bakımından, yürürlük tarihi 1 Ocak 1985 olarak tayin edilmek suretiyle bu yönde akla gelebilecek herhangi bir mahzur da bertaraf edilmiştir. 1985 bütçesinde ise bir kısım masraflardan çok cüzi miktarlarda yapılacak tasarruflar ile, gelir kaybını çok kolaylıkla önleyecek kaynakların bulunması da mümkündür.

Devletin kaybına sebep olmayan, kaynağı çok küçük tasarruflarla kolaylıkla temin edilebilen, vatandaş büyük ölçüde kolaylığa kavuşturulan resmî işlemlerde bürokrasiyi azaltıp süratlendiren bu Kanun teklifi, mevcut şartlar muvacehesinde faydalıdır ve hatta zorunludur.

BALIKESİR MİLLETVEKİLİ MUSTAFA ÇORAPÇIOĞLU'NUN TEKLİFİ

1.7.1964 Tarih ve 488 Sayılı Damga Vergisi Kanununun Bir Bendinin Yürürlükten Kaldırılması Hakkında Kanun Teklifi

MADDE 1. — 488 sayılı Damga Vergisi Kanununun; (1) sayılı tablosunun (IV) sayılı (Makbuzlar ve diğer kâğıtlar) başlıklı bölümüne, 2367 sayılı Kanunla eklenen ve «Dilekçeler (toplu dilekçelerde beher imza için) 5 TL.» şeklindeki 5 inci bendi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 2. — Bu Kanun 1 Ocak 1985 tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3. — Bu Kanunu Bakanlar Kurulu yürütür.

